

האיש שנהרג ע"י חוליית חיסול ישראלית בהתפוצצות של מכונית תופת מתחכמת הקשר עם האמריקאים וידידו של מנהיג הפלאנגות, בשיד אל-ג'מיי, שנהרג

הקשר עם האמריקאים וידידו של מנהיג הפלאנגות, בשיד אל-ג'מיי, שנהרג

של ארצות-הברית נמנע מחגיגה כלשהי על הפרשה. מקורות אמריקאים ומקורות באש"ף כאחד הדגישו כי סלאמה לא היה "סוכן" של הסי-איי-א, אלא נטל חלק במהלך של ערפאת שתכליתו היתה פיתוח קשרים הדוקים יותר עם ארצות-הברית. פקיד בכיר-לשעבר בממשלת ארצות-הברית מסביר, כי סלאמה "יותר משהיה מקור-מידע, הוא היה קורסר. הוא לא עשה דבר וחצי-דבר נגד רצון שולחיו". "עלי היה שער לקשרים הדוקים ביותר עם האמריקאים". טוען חבר בוועד המרי-כזי של פתח. הוא מאשר לסלאמה שיגר שורה של שדרים מסויימים לארצות-הברית, אך הוא מדגיש כי "עלי קיבל פקודות לכל אורך הדרך", מצד ערפאת ומצד מנהיגים אחרים של אש"ף. "שיחקנו תפקיד זה כדי להסתדר עם האמריקאים". אומר אותו פקיד של אש"ף.

נוסף על חיסול החשבונות פשוט, טוען אותו פקיד בכיר-לשעבר של ממשלת ארצות-הברית. מורטון דולינסקי, מנהלה של ליסכת-הר עיתונות הממשלתית של ישראל בירוש-לים, אינו נוטה להרחיב את הדיבור על הנסיבות שבהן מצא סלאמה את מותו. מקור במודיעין הישראלי מאשר, עם זאת, כי סלאמה נהרג בידי חוליית שהורכבה מאנשי חיל-המודיעין הישראלי, ומאנשי שירות-הביטחון, הידוע בכינויו המוסד. אדם זה מסביר: "עלי היתה מטרה בגלל מיצ-עיו הרבים נגד ישראלים ונגד יהודים התיאון שלהלן אודות חייו ומותו

ב-10 בפברואר 1983 פירסם העיתונאי דיוויד אינגטיוס כתבת-תחקיר מקיפה על הנסיבות שבהן נהרג עלי חסן סלאמה, מי שהיה ממפקדי אירגון "ספטמבר השחור". הכתבה שופכת אור מעניין במיוחד על הפרשה, ומעלה את האפשרות שהיתה יותר מסיבה אחת לנהרג את סלאמה. "העולם הזה" מביא את הכתבה כמזוהה, כפי שהתפרסמה ב"ווליסטריט ג'ורנל" האמריקאי.

ב-22 בינואר 1979, נהרג פקיד בכיר של אירגון-השיחור-הפלסטיני בהתפוצצות של מכונית-תופת בבירות. שמו: עלי חסן סלאמה. הוא היה סירר ריסט ידוע-לשימצה בשורות אש"ף בתחילת שנות ה-70, וסייע בחיכוך הרצח של הספורטאים הישראליים באולימפיאדה של מינכן, בקיץ של שנת 1972. "איבדנו אריה" אמר על מותו יו"ר אש"ף, יאסר ערפאת.

גוייתו של סלאמה נשאה עימה רמז-ל"כ שהוא היה אריה מן יוצא דופן. באחד מביטוי של ההרוג, לפי דבריו של ידיד קרוב, נמצא פתק שהועבר אליו מידי בשיד ג'מיי, מנהיג הפלאנגות הנוצריות של לבנון, שבדרך-כלל הוא אויב מושבע של הפלסטינים. ג'מייל הזהיר את סלאמה שחיו בסכנה.

זמן קצר אחרי ההתנקשות, טרח סטני פורד טנר, שהיה באותה תקופה מנהל סוכנות-הביטחון-המרכזית, לעדכן את הנשיא ג'ימי קרטר במה שקשור לפירטי המיקרה. המידע של הסי-איי-א בכל הנוגע לזהות רוצחיו של סלאמה (מבוא: סאלאמי) לא היה חד-משמעי, אך פקידים בממשלתו של קרטר אמרו שהם חושדים שהורג צחים הם ישראלים. פקידים אלה אמרו כי עלי-אף הרקע הטרוויסטי של סלאמה, הנשיא קרטר, "הביע צער" על מותו. הסיבה לעוגמת-הנפש של הנשיא קרטר היתה זו: במשך יותר מחמש שנים נהג סלאמה — ככל הנראה בהסכמתו של ער-פאת — לספק לסי-איי-א מידע שסייע להגנת דיפלומטים אמריקאים מפני הת-קפות מצד קיצונים פלסטיניים וערבים. הוא גם סייע בהשגת הסכמה עם ארצות-הברית, בנובמבר של שנת 1973, שאירגונו המרכזי של ערפאת — הפתח, לא יפגע באמריקאים. יותר מכך: לפי דבריו של פקיד אמריקאי בכיר, "יש לארצות-הברית סיבה להאמין שהישראלים יעזו" כי סלא-מה סייע בחשאי לארצות-הברית.

קשר-סלאמה, שהלך והפך לתעלת-קשר מוצעת בין ארצות-הברית ובין אש"ף, הוא אחד הסיפורים המותחים של המיזרח התיכון רבי-המזימות. הוא מדגים את המורכבות של מיבצעי הביטחון ארצות-הברית, אש"ף וישראל כאותו אזור. מקי שרי-סלאמה ניתן גם ללמוד כיצד קורה לעתים, שקיים ניגוד-אינטרסים מובהק בין ארצות-הברית ובין ישראל.

השלכותיו של הסיפור על מותו של סלאמה הן עדינות במיוחד דווקא עכשיו, כאשר ערפאת מחפש נתיבים חדשים אל ארצות-הברית, באמצעות יוזמת השלום של הנשיא רונלד רגן, וכאשר פקידים אמריקאים שואלים בגלוי אם ישראל אינה מכשילה את המדיניות האמריקאית, אך מכתבה זו אינה מבוססת על שום "הדלפה רשמית" מצד אמריקאים, או ישראלים, או אנשי אש"ף, או ערבים אחרים. הכתב שחקר את הפרשה שמע תיאור חטוף של פרשת סלאמה כבר לפני שנים, ומאו הוא אסף את פרטיו פיסה אחרי פיסה.

"עוזר מאוד"

רמן אליטס, מי שהיה שגריר ארצות-הברית במצרים ובסעודיה, אומר על סלאמה את הדברים הבאים: "במשך הר-שנים שבהן הייתי בשורות הממשלה הי-אמריקאית, למדתי לדעת דברים רבים אודות מר סלאמה ופעילותו. ידוע לי כי

סליחה, טענות

בקורות

במקום מבקד אירגון "ספטמבר השחור" מ'יח'ו' נוצח ערבי חף מפשע (בתמונה אשמאל)

ביום הדין לפני שנה וחצי, יוסטין את המסוט החנוני הנשוא ויוסוף את המסוט החנוני הנשוא. הם עדיפת המסוט החנוני הנשוא ויוסוף את המסוט החנוני הנשוא. הם עדיפת המסוט החנוני הנשוא ויוסוף את המסוט החנוני הנשוא.

סלאמה, שהיה מפורסם בכינוי אברוסן, היה ידוע לרבים בכירות כיד-ימינו של יסא ערפאת. הוא היה בן 37 בלבד כשמצא את מותו, וכבר הספיק לעמוד ב-ראשה של היחידה לביטחון ולמודיעין של הפתח, ש 3700 אנשיה, כששרשתה תקי-ציב חודשי בסך מיליון דולר וחצי. היחיד-דה הוות היתה ידועה בכינויה המחלקה ה-17, אולי מפני שבמישרדו של סלאמה היתה הלוחה מיספר 17 ברשת הטלפונים הצבאית של אש"ף.

הוא היה גבר גבה-קומה ונאה למראה, שגם ידידיו הקרובים מאשרים כי היה במידת-מה, וערש-שעשועים. הוא אהב לשר-תות ויסקי — וערפאת, שהינו מוסלמי אדוק, נהג לנווף בו על-כך מדי פעם. והוא אהב נשים יפות, שאחת מהן היתה מיס-תבל של שנת 1971. לבנונית-נוצרית ושמה ג'ורגינה ריוק, שהיתה לאשתו השנייה. סוכני-המודיעין הישראלי שעקבו אחר-ריו, התרשמו ממינהגיו האירופיים, ואחד מהם התייחס אליו בשם הצופן המודיעיני שהעניק לו המוסד: "הגנסיך האדום". ב-1979 היה סלאמה למטרה נוחה, בז-כות סדר-היום שלו. הוא הירבה לנדוד בין-ביתה של אשתו הראשונה, פלסטינית ולידת חיפה ושמה נצראוואן חסן שרף, ובין ביתה של אשתו החדשה, ג'ורגינה. למרות הקסם האישי של סלאמה, אין-ספק שהוא היה טרוויסט שתיכנן את-רציחתם של ישראלים רבים בתחילת שנות-ה-70, לפי דברי אחד מידידיו הקרובים, הוא תיכנן את ההתנקשות בנספח הצבאי היוני 1973 בווינגטון. אפילו אחד מה-פקידים הבכירים של אש"ף טען שסלאמה היה מוטרד בגין הרקע הטרוויסטי של סלאמה. "הייתי סבור שעלי צריך להתר-חק מסוג זה של עבודה", הוא אמר.

טעות בלילה אמר

הוא נולד ב-1 באפריל 1941, כבנו של פעיל פלסטיני ידוע, שיח' חסן סלאמה. חסן סלאמה היה מנהיגה של תנועת מחתרת פלסטינית, שבראשה עמד המופתי של ירושלים, תאג' אמין אל-חסייני. במרוצת הקרבות של 1948, נהרג בילו לייסודה של מדינת ישראל, שהור-שיח' חסן מפניעת פצצה ישראלית. כתור-צאא רבך נמלטה המשפחה לקאהיר. כמו מרבין מבין הפלסטינים הצעירים, השתוקק גם סלאמה להיות לוחם גרילה. ח'אלד אליחסן, שהוא היום דיפלומט בכיר של אש"ף, זוכר כי פגש את סלאמה ב-1964, וניסה לשכנע אותו וועידה של אש"ף שנערכה בירושלים המי-זרחית במאי 1964, וניסה לשכנע אותו להמשיך בלימודיו בבית-סיפרו בקאהיר. סלאמה התעלם מן העצה הזאת, ועד-מהרה הוא הגיע לכוויית, כדי להצטרף

האיש הלא-נכון

כאשר נרצח בליהאמר שבנוורוגיה המלצר המרוקאי אחמד בושיקי, פירסם העולם הזה (1874) זו בצד זו את תמונותיהם של בושיקי ושל סלאמה וטען שהיתה טעות. הכותרת היתה: "סליחה, טעות בקורבן", וכתבתו של אינגטיוס מאשרת את הקביעה. כמו גם בישראל, אך בין הפקידים הבכיר-רים של ממשלת קרטר, המכירים את הי-פרשה, שורות הסכמה על כך שהיו אלה הישראלים שרצחו את סלאמה, כגמול על פעילותו הטרוריסטית כאיש התיכונן של האירגון החשאי ספטמבר השחור. פקידים אלה מאמינים כי יחסיו של סלא-מה עם ארצות-הברית לא היו מעצור-לישראלים. ולמעשה, ניתוק של קשר זה יקר עם אש"ף ובין האמריקאים יכול היה להיות בעל "תירונון פוליטיים (לישראל)